

[Statsministeren]

heden, og således som det blev bebudet i min åbningstale, nu kan gå i gang.

Glistrup (FP):

Statsministerens indvendinger var for det første, at han syntes, forslaget var lidt firkan- tet i sin udformning. Det vil jeg opfatte som en ros: det er rigtigt, det skal være et fast og klart forslag, ikke noget udflydende og noget, der glider ud. Her står alt helt præcist, der står, hvad der er nødvendigt, men abso- lut ikke mere.

Så gik statsministeren videre med, hvad han nu havde af f-ord for hånden, og sagde, at ud over at det var firkantet, var det udtryk for en fattigdom i fantasi. All right, de fattige kan også have ret en gang imellem, så det skal jeg heller ikke opfatte som nogen særlig kritik. Det afgørende er jo bare, om det vil gavne den demokratiske debat i Danmark, at vi får en sådan materialesamling hjem, ja eller nej. Om det så lider af fantasifattigdom eller er noget firkantet, eller hvad der var tale om, er da ærlig talt så fuldstændig inder- lig ligegyldigt. Når jeg siger, vi forsøger at hjælpe hinanden, synes jeg, det er nok så kraftigt at tale om politisk snylteri. Socialde- demokratiet har da lykkeligtvis masser af gange taget fremskridtsforslag op og fået dem gen- nemført. Det er vi da kun taknemlige for. Vi bebrejder bestemt ikke socialdemokratiet, at de i snesevis af tilfælde – efter at have stemt fremskridtsforslag ned – nogle måneder efter har gennemført dem som sine egne, det er man så hjertelig velkommen til. Vi har en meget stor omsorg for socialdemokratiet, for vi føler os som udsprungne af de samme grupper som socialdemokratiet, men jeg sy- nes nok, vi viser vores omsorg for socialde- demokratiet på en mere fair og rimelig måde, end socialdemokratiet viser sin omsorg for fremskridtspartiet med sorte og røde løbesed- ler og den slags ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) be- handling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbe- slutning henvises til markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be- trakter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om gennem- førelse af løn- og tjenestetidsmæssig ligestilling mellem militære og civile værnepligtige [af Al- fred Hansen (DR) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 6. Fremsat 13/10 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Forslaget tilsigter en tjenestetidsnedsættel- se for civile værnepligtige på 2 måneder til 9 måneder og en forøgelse af civile værneplig- tiges løn. Der stilles også forslag om ligestil- ling på andre tjenstevilkårsområder, hvor en ligestilling er gennemførlig.

Lad mig minde om, at tjenestetiden for de civile værnepligtige i 1973 blev nedsat fra 16 til 12 måneder som en følge af, at tjenestet- iden i forsvaret blev nedsat fra 12 til 9 mæne- der.

Tjenestetiden for civile værnepligtige blev dengang fastsat bl. a. på grundlag af en op- gørelse over det samlede antal arbejdstimer for forsvarets værnepligtige, menige, mulig- heden for forlænget tjenestetid indtil 18 mæ- neder i forbindelse med udtagelse til befa- lingsmænd, den fysiske og psykisk krævende tjeneste i forsvaret, ubekvem arbejdstid, muli- ghed for genindkaldelser, mønstring m. v.

Heroverfor står, at de civile værnepligtige har gode muligheder for udstationering nær hjemmet, tjenestens helt civile karakter, fast arbejdstid, ingen vagter osv. samt sikkerhed for, at tjenestetiden ikke forlænges i forbin- delse med udtagelse til befalingsmand.

Som bekendt blev der den 1. april 1976 taget det første skridt på vejen til en væsent- lig forbedret aflønning af forsvarets værne- pligtige. Til denne lønreform var der, som det fremgår af værnepligtudvalgets betænk-

[Indenrigsministeren]

ning om lighed i værnepligtbyrden, bred politisk tilslutning.

Under drøftelserne i forbindelse med denne reform gjorde jeg gældende, at den forbedrede aflønning ikke burde komme de civile værnepligtige til gode, idet de herved ville blive stillet økonomisk på samme måde som ved beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked. Det måtte derfor forudses, at en længere tjenestetid ikke ville blive anset som en byrde i samme omfang som hidtil, men måske i visse tilfælde snarere som en fordel. Hertil kom, som det udtrykkelig er anført i bemærkningerne til det forslag om ændringer i civilværnepligtloven, som jeg fremsatte i fjor, at den høje værnepligtløn vil kunne give anledning til problemer i forhold til lavtlønnede ansatte på visse udstationsringssteder. Lovforslaget, der blev gennemført ved lov af 10. juni 1976, gik derfor ud på, at de civile værnepligtige ikke burde have andel i den forbedrede aflønning for forsvarets værnepligtige, men til gengæld skulle deres tjenestetid nedsættes fra 12 til 11 måneder. Ved denne lovændring mente regeringen og utvivlsomt tillige folketingets flertal, at man ville bevare den hidtidige ligestilling mellem de forskellige værnepligtsformer, således at værnepligtsbyrden ud fra en samlet afvejning havde samme vægt for de forskellige kategorier af værnepligtige.

Der er efter regeringens opfattelse i det forløbne 1½ år ikke indtrådt omstændigheder, der kan begrunde en ændret vurdering. For at runde fremstillingen af kan jeg nævne, at det ikke med ændringsloven af 1976 var tanken at fravige princippet om, at de civile værnepligtiges øvrige tjenestevilkår, med de modifikationer der er en følge af de forskellige tjenesteformer, skal svare til dem, der gælder for forsvarets værnepligtige. Det gælder f. eks. således reglerne om anvendelse af disciplinarmidler, om eftertjeneste, hjemsendelse og fornyet indkaldelse, og også bestemmelserne om friheder og de tilsvarende regler, som i øvrigt gælder for forsvarret, gælder for civilforsvaret, gælder for civile værnepligtige.

Som man vil forstå, kan jeg ikke medvirke til det foreliggende forslags gennemførelse, der vil betyde en forrykkelse af balancen mellem de forskellige værnepligtsformer.

Robert Pedersen (S):

Den socialdemokratiske gruppe føler sig fortræffeligt dækket ind af indenrigsministerens redegørelse, og vi kommer hverken i konflikt med kvaliteten eller kvantiteten i forslaget ved at indskrænke os til at sige, at den socialdemokratiske gruppe ikke kan medvirke til gennemførelsen af forslaget.

Arentoft (FP):

For få år siden havde vi herhjemme problemet med det store antal militærnægtere, der organiserede sig i en militærnægterforening. I september 1976 ændrede Militærnægterforeningen sit navn til Militær- og Nægterforeningen, og samtidig blev formålet udvidet til også at omfatte politisk militærtjeneste. Med denne navneændring skulle der sådan set være basis for det af retsforbundet stillede forslag til folketingsbeslutning om ligestilling med hensyn til løn- og tjenestemæssige forhold.

Men fremskridtspartiet er ikke enig heri, og som eksempel vil jeg godt nævne beretningen om værnepligtiges anvendelse i civilt arbejde og udgifterne i forbindelse hermed; det er beretning nr. 30/1975-76, afgivet af de af folketinget valgte statsrevisorer.

Dér står bl. a., at i forbindelse med et kasseftersyn den 7. oktober 1976 i Gribskovlejren konstaterede rigsrevisionen, at lejren på dette tidspunkt havde registreret et mandskab på 99 værnepligtige. De var fordelt med 5 på børnehjemmet Bethlehem i Lyngby, 2 var på en såkaldt økologigruppe, der har til huse i De tekniske Selskabers skoler i København, 14 var beskæftiget ved Spillehuset og Teaterbåden, 7 på børnehjemmet Fjordhøj, 56 var fast tilknyttet lejrens to hold, og uden for tjeneste, dvs. på venteliste, langvarigt syge samt udeblevne, var 15, altså i alt 99. Men på grundlag af en gennemgang af lejrens registreringer i øvrigt kunne man konstatere, at de værnepligtige den pågældende dag rent faktisk opholdt sig således, at 41 var tilstedeværende i lejr eller på udstationsringssted; de resterende 58 var fraværende, således at 32 var sygemeldt – vi hørte lige før, at det var 15, der var på venteliste eller langvarigt syge osv., men nu var der altså pludselig 32 sygemeldt – der var 7 fraværende med lovlig frihed, og der var 19 ulovligt fraværende. Noget sådant kostede i 1975-76 62.680.120 kr. eller 35.453 kr. pr. værnepligtig.

[Arentoft]

Derfor kan fremskridtspartiet helt tilslutte sig statsrevisorernes bemærkning i afslutningen af beretningen, hvor de siger:

»Under hensyn til beretningens oplysninger tilslutter statsrevisorerne sig indenrigsministeriets opfattelse, hvorefter der er behov for at føre nøje kontrol med, at de gældende regler for udstationering af civile værnepligtige bliver overholdt.«

Konklusionen fra vor side er derfor, at som forholdene er for militærnægterne, vil fremskridtspartiet ikke gå med til nogen form for ændringer, måske snarere til en stramning.

Arne Christiansen (V):

Baggrunden for den politiske beslutning, der i sin tid blev truffet om at opretholde en klar forskel både i tjenestetid og i aflønning af henholdsvis militære værnepligtige og civile værnepligtige, er klart beskrevet af indenrigsministeren. Jeg skal ikke spille tid ved at gentage denne motivering. Venstre afviser forslaget.

Palle Simonsen (KF):

Vi føler os også dækket fuldt og helt ind af den redegørelse, indenrigsministeren har givet her. Vi er modstandere af det forslag, der foreligger, og mener ikke, at der er nogen rimelig begrundelse for det.

Jeg kan dog ikke tilbageholde en enkelt lille kommentar til bemærkningerne til forslaget, hvor man fra retsforbundets side bl. a. anfører, at det er urimeligt, der er forskelle – hvis der altså skulle være forskelle – for mennesker, som ikke vil bære våben. Der findes faktisk også værnepligt i dette land, hvor man ikke behøver at bære våben, nemlig som værnepligtig i civilforsvaret, så det er faktisk et forkert argument.

Bollmann (CD):

Den egentlige hensigt med forslaget lægger forslagsstillerne jo ikke skjul på, nemlig at afskaffe værnepligten helt. CD deler ikke denne opfattelse, men anser den almindelige værnepligt som et gode, der altid har været og fortsat er medvirkende til at give forsvaret en opbakning i befolkningen, som vi finder nødvendig, og som er manifesteret her i tinget senest med vedtagelsen af forsvarsforliget i foråret.

Til forslaget skal jeg i øvrigt sige, at der er en meget klar forskel på det arbejde og de arbejdsforhold, der gælder for henholdsvis de militære og civile værnepligtige, og der er for mig ingen tvivl om, at de militære værnepligtige har en betydelig mere krævende tjeneste. Det må også erkendes, at civil værnepligt i lange perioder havde en tilgang af unge i et omfang, der var betænkeligt set i relation til behovet for nødvendig tilgang til den militære værnepligt.

I øvrigt er der ikke meget, der tyder på, at de militære værnepligtige selv synes, at de er for godt aflønnet – jeg tænker her på de henvendelser, vi på det sidste har fået fra de værnepligtiges talsmænd. Vi anerkender, at der kan være grupper af unge, der af religiøse eller lignende grunde ikke ønsker at gøre militær tjeneste, men vi finder hverken grund til at udvide den ordning antalmæssigt eller at forbedre deres forhold yderligere i forhold til militære værnepligtige. Til gengæld må disse så også erkende, at vi nu har en aftale om de lønmæssige forhold, og at denne aftale er et virkeligt fremskridt i forhold til tidligere.

Gert Petersen (SF):

Jeg så meget gerne militæruvæsenet afskaffet i Danmark, men jeg har ikke det indtryk, som det er blevet sagt af en tidligere taler heroppefra, at det er formålet at afskaffe værnepligten med det forslag, der ligger på bordet her. Formålet er ganske klart, som der står i bemærkningerne, at rimeligheds- og ligeretshensyn tilsiger fjernelse af forskelsbehandling. Så enkelt er det. Der er i dansk lov hjemlet mulighed for, at unge aftjener det, der svarer til den militære værnepligt, som civile værnepligtige. Det er hjemlet i dansk lov, og der er ingen som helst rimelighed i, at der skal være en forskelsbehandling af de to grupper. Det må være muligt for den enkelte at tage stilling til, hvilken form for aftjening af værnepligt man ønsker, uden at motiver om værnepligtens længde eller aflønning under værnepligten kommer ind i billedet.

Jeg synes egentlig også, at det ud fra et, skal vi sige mere militærvenligt synspunkt end mit er en rimelig betragtning; ellers kan man få et falsk billede af den reelle situation. Vi mener, at den forskelsbehandling, der er,

[Gert Petersen]

er helt urimelig, og at ethvert demokratisk synspunkt måtte føre til, at forskelsbehandlingen skulle ophæves.

Jeg hørte med interesse hr. Arentoft, som i den første ottendedel af sit indlæg faktisk var inde på den samme betragtning, men derefter brugte de syv andre ottendedele af sit indlæg til at modsige den betragtning, fordi han ikke syntes, at de civile værnepligtige gjorde deres arbejde så godt, som de skulle. Det skal jeg ikke tage stilling til. Jeg har i årenes løb kendt adskillige civile værnepligtige, som har været udstationeret i sociale institutioner osv., og som har passet deres arbejde lige så godt som dem, der var reelt ansat til en ganske højere løn; men der kan da være undtagelser.

Under alle omstændigheder tror jeg, det vil gavne klimaet og modvirke, hvad der kan være af lyst til obstruktion, hvis man gennemfører den ligeretsbehandling, der her er tale om. Hvis der forekommer noget, der kan ligne obstruktion, kunne det jo godt være, at det skyldtes den ulige behandling, som de civile værnepligtige er udsat for. Det er under alle omstændigheder med til at skabe et dårligt klima, når man gennemfører en ulige behandling af to grupper, der i virkeligheden burde være ligestillede.

Også af disse grunde synes jeg, at man burde kunne enes om at gennemføre det forslag, der her er tale om.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne kan støtte det forslag, som foreligger her, og kan for så vidt gøre det ud fra den argumentation, som er indeholdt i bemærkningerne, nemlig at det er et spørgsmål om ret og rimelighed over for de civile værnepligtige. Det er jo sådan, som hr. Gert Petersen sagde, at den danske lovgivning giver denne mulighed at vælge den civile værnepligt, og for mig at se virker denne forskelsbehandling, som faktisk findes bl. a. med hensyn til løn og tjenestetid, på mange måder som en straf for dem, som tager den civile værnepligt, og jeg er heller ikke sikker på, at det ikke også er tænkt som noget i den retning.

Der blev sagt heroppe før, at når der tales om løn, rejstes der fra begge grupper af værnepligtige spørgsmålet om en højere løn, og jeg vil sige, nu det er draget ind, at jeg finder

det for begge parter meget rimeligt, og jeg forstår faktisk ikke, at de, der lægger adskiligt større vægt på militæret og dermed på værnepligten, ikke anerkender, at så bør soldaterne i hvert tilfælde ikke på nogen måde og i hvert tilfælde ikke lønmæssigt behandles og betragtes som andenklassens mennesker.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det radikale venstre er principielt enig med forslagsstillerne. Det radikale venstre har igennem årene arbejdet for mere ligestilling for de civile værnepligtige og har også i praksis igennem årene opnået betydelig forbedring af vilkårene, selv om der, som forslaget rigtigt gør opmærksom på, stadig er problemer i forholdet mellem de militære og civile værnepligtige.

Vi er i princippet enige i forslaget. Vi kan jo nok se, når vi tæller stemmerne, at der ikke er store chancer for at gennemføre det, men det skal ikke afskære os fra at erklære vor principielle enighed.

Honoré (KrF):

Forskelsbehandlingen af militære og civile værnepligtige afspejler samfundets højere prioritering af de militære værnepligtige i forhold til civile værnepligtige. Det er for gennemførelsen af dansk sikkerhedspolitik og forsvarspolitik nødvendigt med militære værnepligtige. Det er derimod ikke for gennemførelsen af dette centrale politiske sigte nødvendigt med civile værnepligtige, der må betegnes som en slags nødventil. Af den grund kan der anføres gode grunde til, at der også lønmæssigt er forskel på de to former for tjeneste.

Kurt Hansen (VS):

Fra VS' side er vi positivt indstillet over for forslaget, som det foreligger. Vi mener, det må være en rimelig demokratisk rettighed at have at kunne vælge imellem forskellige former for aftjening af værnepligt. Vi er ikke af den opfattelse, at hvis man vælger den ene form fremfor den anden, skal man økonomisk straffes for det. Vi mener, at der bør være en helt igennem gennemført ligestilling mellem de forskellige områder.

Så skal jeg da i øvrigt bare nævne den ting, at vi er opmærksomme på, at man inden for det militære område faktisk efter vo-

[Kurt Hansen]

res opfattelse får betydeligt mindre i løn, end vi skønner er rimeligt, og at man har en længere arbejdstid inden for det militære område, end vi skønner er rimeligt. Vi mener, at der bør gennemføres nogle gennemgribende ligestillingsprincipper inden for aftjeningen af værnepligten.

Alfred Hansen (DR):

Det skal da ikke være nogen hemmelighed, at vi fra retsforbundets side gerne ser værnepligten afløst af en frivillig ordning inden for forsvaret. Men da der tilsyneladende ikke er tilslutning til at gennemføre en sådan ændring, finder vi det i hvert fald absolut påkrævet, at man skaffer økonomisk og tjenestemæssig ligestilling mellem disse to grupper. Det gør vi ud fra en ligestillingsbetragtning, også mellem kønnene, der tager udgangspunkt i den personlige frihed. Derfor ønsker retsforbundet principielt værnepligten afskaffet og erstattet af fuld frivillighed i forsvaret.

Men jeg mener, at der har været succes med de skridt, der allerede er taget henimod fuld soldaterløn og frivillighed i forsvaret. Jeg vil derfor gerne specielt nævne, at den særbehandling, som civile værnepligtige udsættes for ved denne forlængede tjenestetid og en langt ringere aflønning end militære værnepligtige, forekommer os i retsforbundet urimelig.

Derfor må der skabes disse ligestillingsvilkår, og jeg vil da sådan set gerne spørge forsvarsministeren eller indenrigsministeren, om ikke man mener, at erfaringerne fra hjemmeværnet viser, at netop frivillighed giver større arbejdsglæde, giver større engagement og giver større effektivitet. Hvis man har succes fra hjemmeværnsområdet på dette område, var det måske naturligt at overføre en del af de gode og rigtige ting til den øvrige del af forsvaret.

Jeg skal kommentere ganske kort de indlæg, der har været. Indenrigsministeren taler åbenbart både på socialdemokratiets og det konservative folkepartis vegne, og det kan da give anledning til visse overvejelser og måske også lidt morskab i visse kredse.

Indenrigsministeren fremkom med en fylldig redegørelse for udviklingen inden for de seneste år på dette område, og det vil jeg gerne takke ministeren for. Med hensyn til

det fysisk og psysisk mere krævende arbejde det er at være soldat end at være militærnægter, kunne det da i den forbindelse være passende at nævne, at der også inden for forsvaret er forskellige arbejdsopgaver af forskellig sværhedsgrad, men alligevel aflønner man alle ens, og alle har den samme tjenestetid.

Hr. Robert Pedersen kunne ikke medvirke, og med meget få ord og meget ringe argumentation afvistes forslaget under henvisning til indenrigsministerens udtalelse. Det må jeg desværre tage til efterretning. Men jeg kommer i tanker om, at der var engang, da socialdemokratiet satte ordene frihed og lighed meget højt. Hvis frihed stadig væk betyder noget for socialdemokratiet, må det efter min vurdering få den konsekvens, at man også skaber frihed inden for forsvaret. Og ordet lighed har også tidligere betydet meget for socialdemokratiet, men tilsyneladende gør det det ikke vedrørende dette lovforslag; jeg kan kun beklage denne udvikling inden for socialdemokratiet.

Hr. Arentoft kom med en lang redegørelse, og han kunne først tilslutte sig en hel masse gode intentioner i forslaget, og argumenter for disse synspunkter, som vi her giver udtryk for, manglede det ikke på. Men da vi kom i nærheden af hr. Arentofts slutning, manglede næsten konklusionen, eller i hvert fald gik konklusionen imod det, hr. Arentoft tidligere havde talt for. Det var en interessant tale, jeg beklager konklusionen.

Jeg kan ikke takke hr. Arne Christiansen for en særlig positiv indstilling til forslaget, idet hr. Arne Christiansen tog afstand fra det, og det beklager jeg. Men jeg havde måske heller ikke ventet andet.

Hr. Palle Simonsen føler sig åbenbart på dette område dækket ind af socialdemokratiets eller rettere sagt regeringens talsmand, og det må man også tage til efterretning. Jeg beklager, at vi heller ikke kan få det konservative folkepartis tilslutning til dette forslag.

Hr. Bollmann fra CD mente, at det var godt at have en værnepligt, og man må så også tage til efterretning, at centrumdemokraterne fremover ønsker værnepligten. Jeg kunne så stille spørgsmålet, som jeg nok ikke får besvaret, hvorfor man i grunden accepterer den 2 måneders forskel mellem de værnepligtige soldater på den ene side og de civile værnepligtige på den anden. Hvorfor

[Alfred Hansen]

har man lige lagt sig fast på denne forskel på 2 måneder? Jeg kunne også tage forskellen i månedslønnen. Hvorfor har man lige lagt sig fast på, at der skal være 1.400 kr. forskel, sådan at de civile værnepligtige kun får ca. 2/3 af den løn, som de værnepligtige får?

Derefter vil jeg gerne takke såvel hr. Gert Petersen som hr. Fuglsang for positiv tilslutning til forslaget, og det samme gælder hr. Niels Helveg Petersen, som fremkom med nogle glædelige kommentarer, og hr. Kurt Hansen. Jeg beklager, at hr. Honoré, som i og for sig i begyndelsen var en del positiv, i slutningen forsøgte at trække sig bagud i forhold til dette forslag. Jeg havde håbet på hr. Honorés tilslutning til forslaget ud fra de frihedssynspunkter, som kristeligt folkeparti undertiden lægger frem, men det gælder altså ikke her.

Jeg står her med en artikel fra Information den 24.-25. september 1977 med en stor overskrift »Soldaterne opretter kampfond for at stå friere til at aktionere«. Det synes jeg også bør med i overvejselen, når man skal diskutere, om ikke hele værnepligtssystemet har overlevet sig selv, og om ikke vi trænger til – desværre altså ikke i dag, men forhåbentlig på et meget snarligt senere tidspunkt – at få taget hele denne problematik op til fornyet behandling her i folketinget. Har ikke netop værnepligten overlevet sig selv, og skulle vi ikke prøve at tænke i helt nye og mere moderne og realistiske baner? Det tror jeg vil gavne hele sagen.

Arentoft (FP):

Hr. Alfred Hansen sagde, at mit indlæg var interessant, fordi jeg først tilsluttede mig og så til sidst gik imod det. Det samme mente hr. Gert Petersen også at have opfattet, idet han brugte udtrykket, at jeg var positiv i den første ottendedel af mit indlæg.

Jeg tror trods alt, at hr. Gert Petersen har hørt bedre efter end hr. Alfred Hansen, for jeg kom først med disse betragtninger om, at først havde vi Militærnægterforeningen, og så kaldte man det Militær- og Nægterforeningen, for så kunne man ligesom få det til at omfatte noget mere. Så harcelerede jeg lidt over, at det måske kunne have givet retsforbundet ideen til dette forslag, hvorefter jeg efter mit manuskript sagde: fremskridtspartiet er dog ikke enig heri. Derefter fortalte jeg

om Gribskovlejren, så allerede på et meget tidligt tidspunkt gav jeg udtryk for vores holdning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om opdeling af Københavns kommune i flere selvstændige kommuner samt etablering af et stadsamt [af Hanne Severinsen (V) og Niels Helveg Petersen (RV) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 27. Fremsat 3/11 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Da vi i sidste samling under behandlingen af forslaget om Københavns kommunes styrelse drøftede, om København skulle have mulighed for at oprette bydelsråd, sagde jeg, at det undrede mig, at venstre og det radikale venstre troede, at de nærdemokratiske ønsker i Københavns kommune så let og elegant kunne imødekommes ved at opdele kommunen i 6 mindre kommuner.

Nu er venstres og de radikales forslag blevet genfremsat, og lad mig sige, at jeg undrer mig stadig, og jeg undrer mig såre.

Forslaget er et forslag om at dele København op i 6 mindre kommuner og oprette et såkaldt stadsamt, der skal omfatte de nye kommuner og Frederiksberg kommune; man peger også på muligheden af at lade Tårnby og Dragør kommuner indgå i stadsamtet.